

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117206669
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117206669.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: v 1. rade Z. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., T. D. XX, v 2. rade A. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., F. X, o zaplatenie sumy 3 966,32 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17Csp/84/2017-106 z 29. mája 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému v 2. rade nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.
- III. V časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanej v 1. rade a výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej v 1. rade napadnutý rozsudok **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.
- IV. Stranám sporu, a to žalobcovi a žalovanej v 1. rade, nepriznáva náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 17Csp/84/2017-106 z 29. mája 2018, zamietol žalobu a žalovaným v 1. rade a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 4 písm. d/, § 54 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 524 ods. 1, 2, § 879j zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.
3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu vo výške 3 966,32 eura spolu s príslušenstvom, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 23. 10. 2015 nadobudol pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy č. 235081300 uzavretej dňa 06. 11. 2011 medzi postupcom a žalovanými.
4. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení

zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca uviedol, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy.

5. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 054,12 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 895,11 eura, z riadneho úroku vo výške 1 069,48 eura, z úroku z omeškania vo výške 89,53 eura a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Keďže žalovaní po postúpení pohľadávky vykonali úhrady, dlžná suma predstavovala sumu vo výške 3 966,32 eura, pozostávajúca z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 807,31 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 069,48 eura, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 89,53 eura, z neuhradených poplatkov vo výške 0 eur.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že navrhuje, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú, pretože žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

7. V predmetnej veci Okresný súd Nitra vydal dňa 10. 03. 2017 platobný rozkaz č. 17Csp/84/2017-47, voči ktorému žalovaná v 1. rade podala odpor, v ktorom namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu ako aj nesplnenie si podmienok v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Okresný súd Uznesením č. k. 17Csp/84/2017-56 z 4. septembra 2017 platobný rozkaz zrušil a nariadil termín pojednávania.

8. Prvoinštančný súd vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., uzavrela so žalovanými v 1. a v 2. rade dňa 06. 06. 2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie Splátkového úveru vo výške 3 000 eur, pričom išlo o spotrebný úver na čokoľvek, s konečnou splatnosťou úveru 15. 05. 2021. Žalovaní mali predmetný úver splácať od prvého čerpania Úveru do 30. 06. 2011 vo výške 38,20 eura mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo úrokov a poplatkov) od 15. 07. 2011 vo výške 57,11 eura mesačne k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Predmetný úver sa mal splácať v 119 mesačných splátkach počnúc od 15. 07. 2011. Právny predchodca žalobcu listom z 30. 10. 2015 oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky podľa § 526 OZ, pričom k postúpeniu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 10. 2015. Prípisom z 30. 09. 2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 29. 09. 2015, avšak vyhlásenie splatnosti nebolo žalovaným riadne doručené.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie žalovanej sumy vo výške 3 966,32 eura, pričom žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 2 807,31 eura, riadneho úroku vo výške 1 069,48 eura a úroku z omeškania vo výške 81,53 eura.

10. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., uzavrel so žalovanými v 1. a v 2. rade dňa 06. 06. 2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie Splátkového úveru vo výške 3 000 eur, pričom išlo o spotrebný úver na čokoľvek, s konečnou splatnosťou úveru 15. 05. 2021. Podľa vyjadrenia žalobcu, žalovaní doposiaľ na predmetnom úverovom prípade uhradili celkovo sumu vo výške 1 567,66 eura. Právny predchodca žalobcu listom z 30. 10. 2015 oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky podľa § 526 OZ, pričom k postúpeniu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 10. 2015. Prípisom z 30. 09. 2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 29. 09. 2015, avšak vyhlásenie splatnosti nebolo žalovaným riadne doručené.

11. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť, preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Žalobca bol povinný v konaní preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t. j. že právny

predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaných v 1. a v 2. rade na úhradu dlhu a títo boli napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní. Keďže dodržanie tohto postupu, ktorý je predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, zo strany žalobcu nebolo preukázané, žalobca ani právny predchodca žalobcu do spisu nezaložil relevantné doklady preukazujúce opodstatnenosť uplatňovaného nároku, súd bol nútený konštatovať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Žalobca (ako aj právny predchodcovia žalobcu) v konaní nepreukázal iné oznámenie, resp. výzvu, v ktorej by banka vyzvala žalovaných v 1. a v 2. rade na plnenie dlžnej sumy, s ktorou by boli žalovaní v omeškaní viac ako 90 dní, nepreukázal, že postupujú sa už len splatné pohľadávky. Žalobca preukázal len vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu.

12. Ak zákon vyžaduje v § 92 ods. 8 písomnú výzvu banky na splnenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, tak táto podmienka splnená nebola. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaných na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 zák. z. 483/2001 Z. z. o bankách neboli splnené, preto považoval zmluvu o postúpení pohľadávok z 23. 10. 2015 a následne ďalšie zmluvy o postúpení v tejto časti za neplatnú pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho považoval aj vymáhanú pohľadávku za nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie bolo priamo v rozpore so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom. Z neplatného postúpenia pohľadávky žalobcovi nesvedčí právo, ktorého sa domáha žalobou, preto rozhodol tak, že žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

13. Záverom na podporu uvedeného záveru poukázal na iné rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/295/17 z 30. novembra 2017, sp. zn. 9Co/370/2017 z 21. februára 2018, sp. zn. 7Co/981/2015 z 28. februára 2017, ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/219/2016 z 8. decembra 2016.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní, nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože im žiadne trovy konania nevznikli.

15. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, prípadne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úvodom odvolania poukázal na to, že vychádzajúc z § 89 ods. Zákona o bankách môže banka upraviť vzťahy medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon odchyľku nevylučuje. Ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevylučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. S poukazom na uvedené má za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015 z 25. augusta 2016, sp. zn. 9Co/145/2015 z 5. októbra 2016, sp. zn. 11Co/206/2015 z 5. októbra 2016. Poukázal na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok a čl. I bod 10 Zmluvy o splátkovom úvere.

16. Do pozornosti odvolacieho súdu dal aj uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 z 2. mája 2017. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia je zjavné, že ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, keďže samotný zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od ustanovení zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti podorne poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017 z 10. januára 2018, a to konkrétne bod 18. - 21., ktoré priložil v prílohe.

17. Právny predchodca žalobcu ukončil zmluvný vzťah podaním z 30. 09. 2015 na základe ktorého došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu k 29. 09. 2015. Predmetné podanie spĺňa náležitosti výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z predmetnej výzvy je zrejmé, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vzniknutej titulom zmluvy o splátkovom úvere, a to v lehote 15 dní. Zároveň je z platobnej histórie zrejmé, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky viac ako 90 dní nepretržite v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, a to aj napriek doručeniu výzvy na úhradu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v danom prípade v konaní preukázané predloženou platobnou históriou úveru a vyplýva to aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde je uvedené, že žalovaný vykonal poslednú úhradu dňa 21. 10. 2014.

18. Lehota 90 dní musí uplynúť od doručenia výzvy žalovanému. Žalobca má za to, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v danom prípade v konaní preukázané predloženou platobnou históriou úveru. Z textu predmetného ustanovenia (ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke) nevyplýva, že 90 dňová lehota musí uplynúť od doručenia výzvy. Je zrejmé, že postačuje, ak je žalovaný v omeškaní aspoň 90 dní s úhradou aj čo i len časti svojho peňažného záväzku, a to napriek písomnej výzve. Nie je určené, že predmetná výzva žalovanému nemôže byť doručovaná aj počas tejto doby omeškania dlžníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/279/2017-236 z 19. 12. 2017.

19. V konaní predložil aj výzvu z 09. 09. 2015, ktorá bola zaslaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky a ktorou bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Pokiaľ ide o preukázanie jej doručenia uviedol, že žalovaný v konaní nespochybnil doručenie výzvy. Poukázal na § 151 ods. 1 CSP, vychádzajúc z ktorého je potrebné tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovanými spochybnené, považovať za nesporné. Vzhľadom k tomu, že žalovaní nespochybnili doručenie výziev, súd nevykonáva dokazovanie v tomto smere a predmetnú skutočnosť mal preto súd prvej inštancie za nespornú. Záverom si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 180,36 eura.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 17Csp/84/2017-106 z 29. mája 2018, ktorým zamietol žalobu, zvlášť pritom procesný postup podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario), následne dospievajúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanému v 2. rade. V časti výroku týkajúcej sa výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanej v 1. rade a výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej v 1. rade napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

23. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu dospel k záveru, že pokiaľ ide o vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia, súd prvej inštancie starostlivo zistil skutkový stav, dospel k správnym právnym záverom a vec následne správne právne posúdil. V odvolacom konaní však nastala skutočnosť majúca za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia a zastavenie konania v časti týkajúcej sa žalovanej v 1. rade, a to vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej v 1. rade.

25. Odvolací súd musel vziať zreteľ na to, že vo vzťahu k žalovanej v 1. rade bol na jej majetok ako dlžníka uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 30OdK/82/2018-28 z 8. októbra 2018, vyhlásený konkurz. Výrokom II. začal hlavné insolvenčné konanie podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní. Výrokom III. ustanovil správcu JUDr. Jozef Majorán, so sídlom Levice, Ľudovíta Štúra 3, IČO: 34 033 611, zn. správcu: S423. Výrokom IV.

vyzval veriteľov dlžníka, aby si svoje pohľadávky prihlásili v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu v jednom rovnopise u správcu. Výrokom V. oddžil tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Výrokom VI. uložil správcovi povinnosť bez zbytočného odkladu individuálne informovať o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka jeho známym zahraničným veriteľom, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte ako v Slovenskej republike vrátane daňových orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov, spôsobom podľa čl. 54 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní. Výrokom VII. uložil správcovi povinnosť do 60 dní od vyhlásenia konkurzu a následne vždy v lehote 15 dní od uplynutia ďalších šiestich kalendárnych mesiacov predložiť súdu podrobnú správu o priebehu konkurzu, najmä o zisťovaní majetku a o vykonaných úkonoch smerujúcich k speňaženiu majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka. Výrokom VIII. poukázal správcovi preddavok na úhradu paušálnej odmeny správcu v sume 500 eur, zložený Centrom právnej pomoci na účet Okresného súdu Nitra dňa 01. 10. 2018 vedený pod položkou registra D14 - 1304/2018, na číslo účtu oznámené súdu bezodkladne správcom a upravuje účtáreň Okresného súdu Nitra, aby preddavok správcovi vyplatila po právoplatnosti tohto rozhodnutia. IX. Poučuje účastníkov konkurzného konania, že z dôvodov podľa § 49 Civilného sporového poriadku majú právo uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, a to najneskôr do uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Na námietky doručené neskôr, na opakované námietky z toho istého dôvodu, ak o nich už nadriadený súd rozhodol a na námietky týkajúce sa len okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci súd neprihliada. V námietke zaujatosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka, čo sa ňou sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník uplatňujúci si námietku o dôvode vylúčenia dozvedel, dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa uvedené náležitosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 52 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Výrokom X. uložil správcovi povinnosť bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti doručiť dlžníkovi rozhodnutie o vyhlásení konkurzu s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

26. Podľa § 166a ods. 1 písm. a/ ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky - pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“),

27. Podľa § 167e ods. 1 ZoKR, o oddžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovom kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

28. Podľa § 167e ods. 2 ZoKR, oddžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

29. Podľa § 167e ods. 3 ZoKR, pohľadávka, ktorá sa v dôsledku oddženia stala voči dlžníkovi nevymáhateľná, je aj naďalej vymáhateľná voči ručiteľovi alebo inej osobe, ktorá pohľadávku voči dlžníkovi zabezpečuje.

30. Podľa § 167e ods. 4 ZoKR, na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

31. Podľa § 167i ods. 1 ZoKR, vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. To neplatí, ak už tvorí konkurznú podstatu iného dlžníka. V prípade stretu viacerých konkurzov rozhoduje poradie podania návrhov na vyhlásenie konkurzu.

32. Podľa § 167i ods. 2 ZoKR, do konkurzu, v ktorom do konkurznej podstaty patrí majetok, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, má právo prihlásiť sa každý veriteľ, ktorý by mal právo byť uspokojený z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak súd na návrh dotknutého veriteľa podaným voči správcovi neurčí inak, nezabezpečení veritelia sa z konkurznej podstaty uspokojia pomerne; pri rozhodovaní o prípadnom inom uspokojení dotknutých nezabezpečených veriteľov súd vychádza z ustanovení Občianskeho zákonníka.

33. Podľa § 167i ods. 3 ZoKR, ak do konkurznej podstaty patrí obydlie dlžníka, ktoré je v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, správca vydá nepostihnuteľnú hodnotu druhého bezpodielového spoluvlastníka druhému bezpodielovému spoluvlastníkovi. Ustanovenia § 167o ods. 3 až 5 sa použijú rovnako.

34. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddžiť sa možno dvoma spôsobmi a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddženia je výlučne na dlžníkovi, ktorý voľbu spôsobu oddženia vykoná podaním príslušného návrhu. Na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov), sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov).

35. Odvolací súd v danej právnej veci vzhľadom k tomu, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovanej v 1. rade nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddžení žalovanej v 1. rade a žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovanej v 1. rade, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie v časti výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanej v 1. rade a výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej v 1. rade s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a niektorých zákonov zrušil a konanie zastavil. Hmotnoprávna prekážka ďalšieho postupu súdu vyplývajúca z osobitnej právnej úpravy nastala až v odvolacom konaní, preto odvolací súd v uvedenej časti zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil.

36. S poukazom na uvedené skutočnosti predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostalo posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku voči žalovanému 2., pričom odvolací súd v tomto smere dospel k jednoznačnému záveru o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

37. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

38. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

39. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie správne posúdil preskúmaný právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský, pričom uvedené nebolo v konaní sporné. Žalovaní namietali výlučne skutočnosť, že neprišlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, v dôsledku čoho absentuje aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu.

42. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu a napadnutého rozhodnutia odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa primárne v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o absencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keď síce predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok z 23. 10. 2015, ale nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., voči žalovanému v 2. rade ako dlžníkovi.

43. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

45. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

46. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

47. Z uvedeného ustanovenia ďalej vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Z dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu (pôvodne obsiahnutej v § 92 ods. 7) vyplýva, že v ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými

obchodnými podmienkami. V predmetnom prípade banka túto možnosť nevyužila a žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak (výpoveďou, odstúpením). Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezankuloval výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splaťnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Z uvedeného je zrejmé, že Zmluva o postúpení pohľadávok z 23. 10. 2015 je pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. K námietkam odvolateľa odvolací súd dodáva, že úpravou § 92 ods. 8 (pôvodne ods. 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Určite nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok, konkrétne aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 OZ, teda jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ. Žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klientky (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jej záväzku a klienti napriek tomu zostali v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

48. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu a vykonaného dokazovania v predmetnej veci dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., voči žalovanému v 2. rade postúpená naňho, boli tieto podmienky postúpenia splnené. V tomto smere súd prvej inštancie správne v odôvodnení tiež konštatoval, vychádzajúc pritom z vykonaného dokazovania, že právny predchodca prípisom z 30. 09. 2015 oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 29. 09. 2015, ktorý však žalovaným nebol riadne doručený. Žalobca mal preukázať, že písomne vyzval žalovaného v 2. rade (pôvodne aj žalovanú v 1. rade), ako aj skutočnosť, že boli napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní. Keďže žalobca, ako ani jeho právny predchodca, nepredložili dôkazy preukazujúce splnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách, čím nepreukázal odôvodnenosť žalovaného nároku, v dôsledku čoho nemožno mať za preukázané platné postúpenie pohľadávky. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, žalobca síce predložil kópiu Oznamenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník, ktorá mala byť odoslaná jeho právnym predchodcom a adresovaná tak žalovanej v 1. rade, ako aj žalovanému v 2. rade z 30. 10. 2015, ale ani jej predložením nebolo preukázané splnenie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky voči dlžníkom na tretiu osobu. Žalobca, ako ani jeho právny predchodca nepreukázali žiadne iné oznámenie či výzvu, ktorá by bola dlžníkom riadne doručená, a v ktorej by banka vyzvala žalovaných na plnenie dlžnej sumy, s ktorou by boli žalovaní v omeškaní nepretržite viac ako 90 dní.

49. Vzhľadom k uvedeným nedostatkom nemožno konštatovať platné postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, v dôsledku čoho absentuje základný predpoklad pre vyhovieť žalobe žalobcu, a to nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď žalobca nepreukázal, že by bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu a mal tak legitímny dôvod, domáhať sa súdnou cestou uhradenia dlžnej sumy, v súčasnosti už len od žalovaného v 2. rade, keďže na majetok žalovanej v 1. rade bol vyhlásený konkurz a zároveň bola oddĺžená.

50. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie vo veci náležite zistil skutkový stav a vec následne aj správne právne posúdil.

51. Pokiaľ ide o žalovanú v 1. rade, v časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanej v 1. rade a výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej v 1. rade napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil s poukazom na § 167e ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, z dôvodu, že žalovaná v 1. rade bola oddĺžená vyhlásením konkurzu.

52. O náhrade trov odvolacieho konania v časti potvrdenia zamietnutia žaloby voči žalovanému v 2. rade rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

53. O nároku na náhradu trov konania žalobcu a žalovanej v 1. rade, a to tak v prvoinštančnom ako aj odvolacom konaní rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 256 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu, a to žalobcovi a žalovanej v 1. rade nepriznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

54. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).